

Рачуноводствени третман накнадних улагања у основна средства – улагања у водоводну и канализациону мрежу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 023-02-00029/2009-16 од 19.3.2009. год.)

У складу са МРС 16 – Некретнине, постројења и опрема, улагања која се врше у некретнине, постројења и опрему након почетног признавања означавају се као накнадна улагања.

Према општем принципу признавања у складу са параграфом 7 МРС 16 набавна вредност/цена коштања неке некретнине, постројења и опреме признаје се као средство ако, и само ако: (а) је вероватно да ће се будуће економске користи повезане са тим средством приливати у ентитет; и (б) ако се набавна вредност/цена коштања тог средства може поуздано одмерити.

У складу са параграфом 12 МРС 16, а према принципу признавања из параграфа 7, ентитет не признаје у књиговодствену вредност некретнине, постројења и опреме трошкове свакодневног одржавања те ставке. Ови трошкови треба да се признају у оквиру добитак или губитак за период у ком настану.

Имајући у виду наведено, према мишљењу Министарства финансија накнадна улагања у ставку некретнина, постројења и опреме треба укључити у књиговодствену вредност, ако и само ако: (а) је вероватно да ће се будуће економске користи повезане са тим средством преливати у ентитет; и (б) се набавна вредност/цена коштања тог средства може поуздано одмерити.

Према томе, рачуноводствени третман накнадних улагања, независно од тога да ли се издаци састоје од значајних резервних делова или друге врсте улагања, увек зависи од процене руководства да ли је вероватно да ће за правно лице постојати будуће економске користи од накнадних улагања, при чему се трошкови свакодневног текућег одржавања увек признају као расход периода.